

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Odsek za književnost in umetnost tretjega slovenskega kat. shoda.

(Poročilo dr. Mantuanija o samostojni organizaciji na znanstvenem polju.)

II. slovenski katoliški shod je sklenil, da naj se izdajajo slovenski pesniki in pisatelji. Temu sklepu odgovarja za sedaj prvi korak: izdajanje ljudske knjižnice, katere naj podaja slovenskemu ljudstvu dobro pripovedno in poljudno-znanstveno berivo. Ljudska knjižnica podaja torej dvojno berilo.

1 a) Pripovednega berila imamo v Slovincih v obče pač več kot zadosti. Pečat razvitka v naši dobi je ravno pripovedna literatura, izvzemši nabožno slovstvo in šolske knjige. A če to pripovedno literaturo malo presejemo, dobimo moralno dopustljive in nedopustljive, umetniško dobre in slabe spise. Oziraje se na to delitev, moramo stran položiti ogromno množico spisov, ki niso za katoliško vzgojene in čuteče sloje, to je za naše ljudstvo, za katero se piše v prvi vrsti. To je negativna stran.

b) A iti nam je še globlje in pripovedno berilo zavedno urediti tako, da bo učinkovalo lahko na vse sloje. Snov bodi vzeta iz domačega ljudstva. Tu je mnogostroko duševno življenje, katerega še nismo proučili, tu je pa tudi še obranjene mnogo pristne kulture v mišljenju in čustvovanju, če tudi immanentno in latentno.

Ljudstvo, ki pozna snov, katere je iz njega izšla, se bo naslanjalo in likalo najbolj ob umetniški obliki, ki mu preide počasi v kri in dušo.

Nasproti naj pa snov sama inteligenco spet zbliža z ljudstvom, kateremu je po svoji vzgoji odtujena. Da omikanci drugače mislijo, nego ljudstvo, da je njihovo svetovno naziranje drugo, da se njihovo čustvovanje ne ujema z ljudstvom, je po naši vzgoji povse naravno; naravno je pa tudi, da se tem potom ubija domačnost. To bi bila naša narodna smrt, ko bi dosledno pokopavali v grobljah tujih kultur narodna in ljudska svojstva. Zato je prepotrebno, da se slovenska inteligenca večkrat opomni, kje da so njene korenine in kje da je prava živa narodnost.

LISTEK.

Samotar.

Črtica. Spisal Ivo Česnik.
(Dalje).

Prepelčar je dremal, na travi in zdaj in zdaj hlalnil z jezikom. Morda se mu je sanjalo, da leži doma v lopi in mu delajo nadlego sitne muhe.

Tedaj je stavec vzdihnil še enkrat. Pogled mu zažarel, in začel je:

„Še prav dobro imam vse v spominu.“

Tako proti večeru je bilo. Zunaj je bil mraz in sneg je ležal na debelo po polju. Vrane so letale okrog vasi, lačni vrabci so čebljali po dvoriščih, senice so vzdele v grmovju.

Stari Hrastar je stopil v hišo ves razjarjen. Tako jeznega še nisem videl nikedar poprej.

Cepel sem na ognjišču in gledal, kako vre krompir v kotlu. Meta je imela nekaj opravka v čumnati.

„No Peter — slaba vest! Nikar me ne glej kot razbojnik na Golgati!“

S tem bodi rečeno, je dobro pripovedno berilo zelo potrebno in vredno, da zastavljajo najboljši poklicani faktorji svoje pero v to svrhu.

c) Te opazke pa naj se ne tolmačijo tako, kot da ni smeti obdelavati tujih snovi. Tudi to je potrebno, a šele v drugi vrsti. Tedaj pa bodi načelo, zajemati snov iz takih kulturnih osredij, ki so bila z našim razvitkom v ožji zvezi; to se pravi, snov se mora s premislekom izbirati in obdelavati, to pa more le izviren spis. Gledati bi bilo zato v prvi vrsti na dobre izviričke, ne toliko na prireditve in prevode.

Na polju pripovednosti je še mnogo dela, in ne ravno lahkega.

2. Navzlic temu pa, da je pripovedno berilo velike važnosti in da ga nikakor ni podcenjevati, navzlic temu, da tvori za naše razmere prvo gaz v hram zavednega duševnega življenja, in da je treba v več slučajih to gaz delati v celo, bi si vendar usojal prositi, da smem z mnogo močnejšim povdankom baviti se z drugo točko:

s poljubnim-znanstvenim berilom.

a) Misel poljudno-znanstvenega berila je izvrstna in tvori prvo pot v poučevanju ne le priprostega ljudstva, temveč tudi omikancanestrokovnjaka. Vsi zavedni narodi imajo že davno take zbirke, dasi zelo nejednake vrednosti.

Prireditve iz tujih spisov so prekuhana hrana. Pri novorojenčku so najbolj občutni prebavni organi, ki ob nepravilni hrani demonstrirajo na mučen način in se celo s smrtjo maščujejo. Tudi naše ljudstvo je v slovstvenoznanstvenem obziru še dete po porodu in treba je vestne pozornosti pri dušni hrani, da ne oboli ali celo umrje. Bojim se, da bi pokazala statistika duševne smrtnosti, ko bi jo pisali, ravno pri nas visok odstotek slučajev vsled napačne dušne hrane.

c) Prejšnja praktila. Pri nas so se do najnovejšega časa pokupili in potrgali — mnogokrat uže plesnivi — ostanki tujih proizvodov in se dovražali od tam, kjer je bila ravno kaka vrednostna razprodaja, ne gled na to, jeli ugaja ta hrana našemu novorojenstvu, ali ne. Katoliško gibanje je v tem oziru

silno mnogo izboljšalo in nadkriljuje prejšnjo praktiko.

Naloga katoliškega gibanja.

Ravno zaradi tega pa mu pripada še nadaljna uloga, ker je pokazalo svojo nesposobnost: da tudi samo prideluje, da pomaga ustvariti lastno podlago za poljudno-znanstvene spise: svojo, slovensko, strogo znanstveno literaturo, kajti le iz te moke se dela dober kruh poljudne vede.

d) Ali ni dovolj, ako zajemamo iz vednostnih del tujih literatur? Vsaj je vendar veđa mednarodna!

To je sicer resnica — pa ne cela. Nikdo ne more svoje kože sleči, vsak znanstvenik ostane narodno to, kar je postal ob svojem rojstvu, nobeden ne čuti mednarodno, če je tudi vsem drugim narodom strogo pravičen. In ravno svoje, narodne in slovenskemu narodu pravične, vednostne literature nimamo! Vzemimo zgodovino! Tu smo prišli po požrtvovalnosti slovenske Leonove družbe v zadnjih letih ravno do prvega začetka s tem, da nam je gospod profesor Kos z velikanskim trudom, z redko vposobljenostjo in uzorno pridnostjo navrtal prvi vrelc! Kaj nam se še vse skuha s to vrelčevino! Sicer pa živimo dolgo vrsto let le od priložno zbranih koščekov drobtin in drobtin izvestja. Mitteilungen, Zbornik, Šumijev arhiv — ki so vsi bolj snov kot zgodovina sama, ali pa od jako subjektivno zamesenih stvari, za kar naj navedem kot strašilo le Dimitz-ovo „Zgodovino Kranjske“, ki do sedaj velja — in to celo po pravici — za najboljšo, iz katere se uče drugi narodi. Na široki, kritično-diplomatični podlagi spisane zgodovine slovenskih pokrajin kot narodne skupine, še dolgo ne bomo imeli. Edino duhovstvo se živahno kreta. Zgodovina fará je lep dokaz zato.

Pri drugih znanstvenih strokah se nam godi še slabše.

En pogled v slovensko bibliografijo nas pouči o tem. Največ samostojnega duševnega dela imamo na jezikoslovnem-bogoslovnem polju. Če se pa podamo na druga polja, recimo naravoslovje, etnografijo, folkloristiko, filozofijo, medicino in njihove panoge, pa moramo priznati, da skoraj zasnutkov nimamo pokazati. Vse kar imamo tiči v prvih letnikih

Bogve kod se je vlačila tvoja zlata Rozika“.

„Tiho mi bodi, drugače te vdarim, da se ti vlije kri iz ust.“

Vstal sem in ju šel mirit.

„Hrastar, poznam te kot poštenjaka. Vse storim, da se poravna ta nesrečna stvar kolikor mogoče dobro zate in zame. Bodi brez skrbi!“

„Le potuho dajaj temu razbojniku!“

„Le počakaj Meta, tožit pojdem.“

„Naglih korakov je odšel.“

„Pojdi, pojdi lump! Povem, da si me hotel udariti. Zapro te!“

Ali Hrastar je bil dober človek. Tožit ni šel. Bil je eden tistih mož, ki se je s senenim vozom ogibal gosposke. Prišel je zopet in zopet, govoril z menoj in sinom.

„Ali si imel z njo znanje?“ sem ga vprašal.

„Kaj vas to briga! To je moja stvar.“ Gledal je v tla in zaklel.

„Vprašam te slovesno v pričo Boga, da mi poveš, ali je otrok tvoj.“

„Naj bo, če že hočete na vsak način.“

„Zvona“, „Kresa“ in v novejšem času v „Kat. Obzorniku“.

Vsled teh razmer je potreba, ustvariti si svoje slovstvo.

S tem dejstvom nam je narekovana potreba, ustvariti si svoje lastno znanstveno slovstvo, ki se bode oziralo tudi na naše razmere in potrebe, ki bode upoštevalo naša svojstva.

e) To vse ne gre kar čez noč. Za sedaj bomo še morali črpati iz drugih slovstev, a stremiti nam je po tem, da začnemo samostojno in sistematično gojiti vedo in da vstopimo kolikor mogoče kmalu v vrsto znanstvenikov, piščoči v naši materinščini.

Da se pa zbudi zmisel za strogo znanost tudi med razumništvom, osobito med lajiki, je prirejevanje znanstvenih tečajev in predavanj najbolja pot. Predavanja naj bodo v zvezi z diskusijo, ki naj predavanju redno sledi — tako, da si nihče ne bode upal predavati, če ni res dobro podkovan, in da bode poslušalec res kaj pridobil in poučen šel od predavanja, tudi tedaj, če si je preje domišljeval, da nadvladuje snov. To naj bode poizkus, približati se tudi onim, ki niso v kat. taboru. Bodimo katoliški; poizkusimo na tem polju. Znanosti v resnici prijazni ljudje bodo prišli, ker bodo veseli, da bodo imeli sredotočje svojih teženj. Če pa odklonijo — imamo mi zavest, da smo storili svojo krščansko in omikaniško dolžnost.

Od žive besede moramo prodirati dalje do tiskane obravnave, ki bodi strogo akademična.

Ideja:

Slovenska Matica.

Leonina.

Muz. društvo.

Zgodov. dr.

Dr. za krščansko umetnost,

vsakdo naj voli poseben odsek za znanost, vsak odsek naj ima svoj odbor, a vsi odbori enega prosto voljenega predsednika.

f) V to svrhu pa je neobhodno potrebno, da si ustvarimo občno središče za strogo znanstvena dela.

Tu zastavi seveda tudi gmotno, finančno vprašanje, o katerem bo posebej razpravljati, če se ta misel načelno vsprejme.

„Vzeti jo moraš, Peter! V dveh mesecih mora biti poroka“, je zahteval Hrastar.

Vdal se je naposled in se poročil pred pustom.

Tisto leto je pa odzvonilo mojemu gospodarstvu. „Dal sem mu čez“ in si izgovoril kot pri hiši.

Hčeri ste šli v Trst. Ničesar nisem zvedel do danes od njiju. Niti enkrat mi niste pisali. Ljudje pa govore o njih čudne in žalostne stvari. In zjočem se, če pomislim, da bi mogla biti to resnica. Ali pravim sam pri sebi: „Ljudje so hudobni in nimajo usmiljenja do mene.“

Roza in Meta se niste mogli videti. Prva je bila potrpežljiva in je nekaj časa voljno prenašala Metino zbadanje. Potem se je pa tudi ujezila in začela razliviati svoj žolč. Sin je stal na materini strani in koj od prvega dne ni maral za nevesto. Gorje ji je bilo poleg njega. Tolažil sem jo včasih in jo prosil, naj potrpi. Pride že čas, ko bo nehala njeno trpljenje.

(Konc pride.)

g) Navajal sem sedaj notranje potrebe za vsvarjenje strogo znanstvenega zavoda. A imamo še druge motive. V zadnjem času se glasno zahteva slovensko vseučilišče v Ljubljani. Nočem se muditi pri tem vprašanju; če se prša: Jeli univerza za nas potrebna, moramo temu vprašanju iz vsakega stališča pritrčiti. Če se pa vprašamo: Smo li danes duševno in znanstveno pripravljeni za njo moramo istotako odločno — molčati.

Tudi zahteva vseučilišča narekuje nam ob enem dolžnost pripraviti še znanstveno za oživotvorjenje visoke šole.

h) Za katolike naj navajam še nadalje en zunanji nagib. Ožita se nam, da so mračnjaki, da se bojimo luči strogega znanstva, da želimo ljudstvo obdržati v temi in nevednosti, itd. To je staro ropotanje, za katero se pač noben pameten katolik več ne zmeni. Z besedami odbijati take napade, je popolnoma brezuspešno delo. Z dejanji to velja! Če se ustanovi vednostno središče v Slovencih pod katoliško egido, in to je pravzaprav ob sebi umevno — nihče ne more več verjeti, da se bojimo stroge vede. Leo XIII. in arhivi.

i) Le tedaj bomo veljali toliko kot drugi, če bomo imeli enkrat svojo znanstveno literaturo, če bomo prisilili tudi druge narode, osobito Nemce, posegati po slovenskih znanstvenih razpravah in jih citirati — in to le s svojim duševnim delom.

S tem se bomo tudi sami pripravili in usposobili, da pišemo svojim rojakom na lastnoustvarjeni podlagi poljudno-znanstvene spise.

Resolucije:

Katoliški shod skleni:

1. Ljudska knjižnica se odobrava z željo, da so pripovedni spisi kolikor mogoče izvirni, in da jemljejo snov iz domačega osredja.

2. Glede na znanstveno-poljudne spise priporoča katoliški shod gg. pisateljem največjo pozornost, kedar zajemajo iz tujega slovstva in želi tako prirejenih spisov, da odgovarjajo stanju omike in potrebam slovenskega ljudstva.

3. III. slovenski katoliški shod priporoča, da se sestavi en odbor, ki naj upošteva misel ustanovitve osrednjega zavoda za strogo znanstveno slovstvo in upa, da bo ta odbor pri IV. slov. katol. shodu predložil vsaj formalno in akademsko izdelan načrt, kako naj se ustanovi ta zavod.

4. III. slov. katol. shod želi, da se prirejuje strogo znanstveni kurzi in posamezna predavanja z namenom, da se vzbudi v širših krogih razumnostva misel za strogo znanost, ki naj bo podlaga poljudni vedi.

5. Dobro bi bilo, da se za domačo zgodovino zbere gradivo in objavijo vse prifarne matrike, urbarji itd.

Vtisi s prvega združnega shoda.

(Dalje.)

Poleg navedenih mlekarških srednjih zvez na Dunaju za nižjeavstrijske in v Schärdingu za gorenjeavstrijske mlekarške zadruge zasledimo enakovrstne mlekarške osrednje zadruge še v Brnu, Celovcu, Gradcu, Inomostu, Berlinu, Kodanju, Budimpešti in drugod. Pri nas na Avstrijskem je največ mlekarških združb na Gorenjeavstrijskem, Tirolskem in Predalpejskem, zatem na Nižjeavstrijskem, Češkem, Moravskem in pri nas na Slovenskem. Vsekakor se pojavlja povsod rastoče zanimanje za mlekarstvo kot važno panogo kmečkega gospodarstva. Istočasno se razvija tudi združevanje za eksploatacijo mlekarstva v posebnih mlekarških združenjih, in vsposedno s temi, v posebnih zvezah za mlekarške zadruge. Ta razvoj je naraven in odgovarja gospodarskemu izšolanju in napredovanju kmetovalcev.

Ozirali smo se doslej le na mlekarške zvezne organizacije na Dunaju in v Schärdingu, ker so baš te najbolj tipične in vzorne za razvoj mlekarstva v naši državi. A mi smo glede mlekarstva v Avstriji še le v povojih in nam je treba še mnogo delati, da pride mlekarstvo naše na ono višino, ki mu gre. Sicer ne bomo dosegli nikoli drugih držav glede množine izdelkov in izvoza,

vsekakor bi se pa tudi nam odprli mnogi trgi, v katere bi lahko izvažali naše maslo in druge derivate mleka. Izmed mlekarškega združništva drugih dežel ozirno se še k sklepu na madjarsko in dansko združništvo, in sicer na prvo, ker je posledica agitatoričnega delovanja madjarskega poljedelskega ministerstva, na drugo pa, ker tvori najbolj razvito mlekarško združništvo sploh.

Prva mlekarnica na združni podlagi na Ogrskem se je ustanovila po vplivu poljedelskega ministerstva l. 1883 v Budimpešti. V početku je štela 51 članov s 116 deleži po 800 K, koncem l. 1903 pa 83 članov s 431 deleži. Člani so po večini veleposestniki, ki imajo svoja posestva v bližini mesta, tako da morejo vsak dan pošiljati mleko v mesto. Zadržana se je obnesla in napreduje vidno in uspešno. L. 1903 je dobivala že okroglih 12 milijonov litrov mleka. To je bil prvi poizkus, katerega je naredila vlada v tem oziru.

V novejšem času pa je počelo poljedelsko ministerstvo obračati posebno pozornost kmečkim proizvajalnim in prodajnim združenjem, osobito pa mlekarškim. Prvo tako kmečko mlekarško združeno je ustanovilo l. 1894 v Baranyovem komitatu. Mlekarško združništvo se je pričelo razvijati najprej na južnem Ogrskem, odkoder se je potem razširilo preko cele države. Ta razvoj se je vršil čudovito hitro. To nam kaže samo ta dva podatka: L. 1897 je bilo na Ogrskem le 34 mlekarških združb s 2767 člani, ki so imeli 5937 krav, l. 1903 pa že 517 združb s 50450 člani, ki so imeli 94664 krav. L. 1897 so prodale te zadruge izdelke iz okroglo 5 milijonov litrov mleka v vrednosti 600.000 kron, l. 1903 pa izdelke iz nad 88 milijonov litrov mleka v vrednosti nad 10 milijonov kron.

Tudi tukaj imajo posamezne zadruge nalogo le nabirati mleko, dočim je poverjeno izdelovanje masla posebnim srednjim, na združni podlagi slonečim združenjem. Prva taka osrednja zadruška se je ustanovila l. 1899 v Temešvaru, in sicer se ji je priklopilo 59 mlekarških združb. V naslednjih dveh letih so se ustanovile take centralne mlekarne še v Szabadki, Ujvidéku, Dombóváru in Veszpremu. Osrednje mlekarne same izdelujejo že nad 1 milijon kg masla, katero se skoraj vse izvažajo. Poznejših podatkov sicer nimamo, a da razvoj ne nazaduje, o tem smemo pač brezdvomno biti prepričani. Sicer mora biti razvoj dovoljen, ker mu gre vsestransko na roko vlada sama, ki je za združništvo sploh v letih 1897/1903 porabila 2.600.000 K podpor. Budget l. 1904 je navajal 12.000.000 K za pospeševanje združne prodaje poljedelskih produktov, tako da je odpadalo le za mlekarstvo 2.000.000 K. (Po poročilu J. Mailátha, člana magnatske zbornice. (Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Mirna. — V nedeljo 2. t. m. je bila pri nas izvenredna svečanost: blagoslovljenje in otvoritev nove šole. Ob 9. dop. pripelje se g. dvorni svetnik grof Attems kot predsednik c. kr. okr. šolskega sveta v družbi c. kr. okr. š. nadzornika g. Finžgarja. Sprejet in pozdravljen je bil pred cerkvijo od župana na čelu občinskega starešinstva, od učiteljskega s šolsko mladino in od povabljenih gostov, članov c. kr. okr. š. sveta in nekaterih sosednih učiteljev. Duhovščina ga je sprejela na cerkvenem vhodu. — Sledila je sv. maša, med katero je č. g. župnik Pavletič raz lece v lepem govoru razlagal pomen in namen šole ter priporočil starišem podpiranje in sodelovanje pri šoli. Posebno je povdarjal versko pravno šolsko vzgojo, gojitev materinega jezika in patrijotizma v šoli. Po maši se je pred altarjem pel: „Veni creator“, potem se je šlo med zvonjenjem v dolgem spremstvu do s zastavami okrašenega novega šolskega poslopja, ki je res krasno in impozantno, pravi ponos Mirenke občine.

Po blagoslovu, ki ga je izvršil g. župnik z asistenco, govoril je g. dvorni svetnik, hvalil po vsej pravici požrtvovalnost obč. starešinstva, brez katerega bi ne stala še tako hitro prepotrebna nova šola, ter priporočil starišem in šolski mladini ljubezen do šole in podduka. Govoril je potem g. okr. š. nadzornik, ki je na srce polagal vsem činiteljem skupno sodelovanje pri šoli in

obljubil, da se v doglednem času ustanovi obrtna šola v Mirnu, ki je res živa potreba v tuk. obrtnem kraju. Govorila sta kratko tudi gg. župan Skaletari in nadučitelj Urbančič.

O poldne se je začel banket, pri katerem so se vrstile razne napitnice.

Upamo, da bode skrbnost in požrtvovalnost vseh onih, ki so pripomogli, da se je nova šola postavila, z obilnimi sadovi poplačana!

Od nekod. — Nihče se ne zgame, da bi vzel pero v svoje roke in poročal o veselici pevskega in tam. društva „Soča“. Gotovo vas je vročina prevzela in lenoba premagala. A čakajte, pride vže huda zima, in vam prežene omrtvelelost udov.

V nedeljo smo se torej veselili pri Sv. Luciji. Na lepo in ukusno odličnem prostoru, kjer so nas pozdravljale slovenske trobojnice, se je zbralo obilo nižjega in višjega občinstva. Program se je vršil gladko kot bi ne pričakovali od novincev. Pevski zbor nas je pozdravil z „Mi vstajamo“, ter dokazal, da Sv. Lucija ni zaspala, kot se je mislilo. V obče so bile pevske točke dobre, najbolj nam je ugajal „Sachsov“: Večer na na morju“, kateremu je sledil tudi buren aplavz. Veliki tamburaški zbor odlično z narodnimi trakovi je popolnoma ustregel našemu pričakovanju; zlasti „Marziljeza naših dedov“ so morali na zahtevo ponavljati. Očaral pa nas je s svojo pesmijo baritonist-solist s svojim „Mornarjem“ in neko drugo kompozicijo. V tem glasu je velik zaklad in velika bodočnost. Pozdravni govor je imel visokošolec Pregelj. Vsebinska je bila krasna, le želelo bi se, da bi bil glasneje govoril. Vseh pa je očarala z svojo deklamacijo „Naš narodni dom“ gospica Alojzija Munih (?). V vznešenih besedah je do popolnosti pogodila duh pesni, zato je tudi žela obilo pohvale. Največ smeha in zabave pa smo vžili pri igri „Adut“. Fino maskirani diletanti so v polnem obsegu dovršili svojo nalogo. Sploh je bil ves program srečno izbran, in daje društvu lepo spričevalo pravega napredka. Le tako naprej in Sv. Luciji se ni bati bodočnosti.

Politični pregled.

Odsek za volilno reformo.

Odsek za volilno reformo bo imel svojo sejo v sredo 12. t. m. ob 5. uri popoldne.

Sporazumljenje med Madjari in Čehi.

Zadnji čas se je mnogo pisalo in govorilo o nekem sporazumljenju med Čehi in Madjari. Govorilo in pisalo se je celo, da se namerava na raznih čeških učnih zavodih uvesti madjarsčino med učne predmete. V ta namen se je mudil na Češkem minole dni ogrski državni poslanec Kovacs. Kovacs je pridigoval na Češkem boj proti pangermanizmu. V Budimpešti pa se je mudil minuli teden češki državni poslanec Klofač z namenom, da bi se z ogrskimi odličnimi politiki dogovoril, kako naj bi se izvršilo zbliznanje med Čehi in Madjari, ki naj bi se združeni postavili v bran proti pretečemu pangermanizmu. Zdej pa prihajajo razni listi na dan z vestmi, da so se vsi ti poskusi izjalovili in da razni madjarski državniki Klofača niti vsprejeti niso hoteli. Mi sicer ne vemo, koliko je na teh vesteh resničnega, povemo pa, da se nam je prav čudno zdelo, ko smo čitali, da se nameravajo približati Čehi Madjarom. Madjari so po našem mnenju najbrezobzirnejši in najnasilnejši narod in ne zaostajajo niti za pičico za Nemci v zatiranju drugih narodnostij. To je zadostno dokazala preteklost in dokazuje tudi sedanjost. Kako brezobzirno ravna Madjari z nemadjarskimi narodnostmi na Ogrskem in posebno še s Slovaki, tega nam ni pač treba dokazovati. In baš Slovaki so, kakor poročajo nekateri listi, tudi baje vzrok, da so se pogajanja med Čehi in Madjari tako naglo pretrgala.

Čehi so namreč stavili Madjarom v dosego zbliznanja kot prvi pogoj zahtevano, da Madjari prenebajo s svojim preganjanjem Slovkov, katerim mora biti zagotovljena njih narodna ekzistenca. Madjari pa niso hoteli o tem ničesar slišati in tako je prišlo do tega, da so prišli Čehi do prepričanja, da bi Madjari sicer radi dobili v Čehih zaveznike proti Nemcem, a da bi pri vsem tem, oni pa še vedno slej ko prej smeli tlačiti in uničevati Slovake.

Carinski spor med Avstrijo in Srbijo.

Zdi se, da se bodo kmalu zopet pričela pogajanja med Avstrijo in Srbijo, kojih vspeh bode najbrže ugoden. Avstrija je začela spoznavati, da so bile neutemljene njene nade, ko je mislila da vžene Srbijo s tem v kozji rog, da prepove uvoz srbskih poljedelskih pridelkov, srbskih svinj in pa srbske goveje živine v Avstrijo. Srbija si je znala v tem času, ko traja carinski spor med njo in med Avstrijo poiskati novih in prav ugodnih potov za svoj izvoz. Posebna komisija, ki je imela poiskati ta pot se je mudila minole dni tudi na Malti in v Egiptu, kjer je žela dosti dobre uspehe. Te dni pa je kupila v Srbiji svetovna pariška tvrdka Dreyfus Comp. ogromno množino žita, ki ga odpelje za zapadno Evropo po železnici preko Bolgarije. Bolgarska vlada je opustila za ta prevoz vsako transitno takso. Kar se tiče svinj, je izvoz lahek, ker svinjsko meso vsoljeno lahko čaka. Zato ga je lahko izvažati v poljubno daljavo. Za izvoz rogate živine so pa pridobili Srbi Egipt, kjer rabi sama Aleksandrija 86.000 repov, a srbski izvoz ne presega letno 50.000 glav. Dozdaj uvažajo v Egipt živino iz Sirije, ki pa je dosti slabše od srbske in jo bo torej zadnja lahko potisnila nazaj. Da bode pa posredovanje zaradi carine v Egiptu lagje, dela Srbija na to, da dobi tam svojega lastnega konzula.

Domače in razne novice.

Za „Šolski dom“ so plačali predsedništvu: Stefan Žbogar, službenec pri državni železnici v Gorici 40 K.

Prejelo upravnništvo: Anton Beninger nadučitelj v p. 3 K; Anton Lazar, župnik v Nemškem Ratu 10 K.

Poroče. — Poročil se je včeraj v Senožečah ravnatelj goriške plinarne g. Franjo Ferfila z gospodično Frančiško PIANO iz Senožeč. Bilo srečno!

V Kobleglavi se je poročil dne 3. t. m. g. Maks Pipan sin tamošnjega župana z gospico Regino Abram.

Poročil se je g. Viljem Treo c. kr. namestniški koncipist, sin ljubljanskega arhitekta g. Viljema Treota z gospodično Mašo Rebek, hčerjo okrajnega glavarja g. Antona Rebeka v Sežani.

Na mnoga leta.

Pomaknenje v višji činovni razred. — Pristav na tuk. c. kr. kemičnem poskuševališču g. Adolf Breschovvsky je pomaknjen v VIII. činovni razred.

Nov zdravnik v Soški dolini. — Pri sv. Luciji na mostu se je nastanil zdravnik g. dr. Izidor Reja.

Vpisovanje v deško obrtno-nadaljevalno šolo v Gorici se bo vršilo v „Šolskem Domu“ v petek 14. septembra od 5. do 7. zvečer in v nedeljo 16. septembra ob 9. uri dopoldne. V nedeljo 16. t. m. začne tudi že redni pouk. Zato se opozarjajo mojstri in učenci, naj oboji skrbijo, da se vpišejo učenci o pravem času in da začnejo koj s početka redno zahajati v šolo.

Vpisovanje v učne zavode društva „Šolski Dom“ se bo vršilo v petek 14. in v soboto 15. septembra od 9 do 12. ure predpoldne in od 2. do 4. popoldne in sicer: za mešano ljudsko šolo v južnem delu mesta in za deško pripraviljavnico v „Malem Domu“, za vse druge zavode, namreč za deško in dekliško ljudsko šolo, za dekliško obrtno in nadaljevalno šolo ter za dekliško pripraviljavnico pa v „Šolskem Domu“. Vpisovanje v otroške vrte se je pričelo danes 1. sept.

Imenovani učni zavodi društva „Šolski Dom“ bodo imeli sv. mašo v pondeljek 17. sept., in sicer oni v „Malem Domu“, tudi dekliška pripraviljavnica, v cerkvi oc. kapucinov ob 8. uri, vsi drugi pa v župni cerkvi sv. Ignacija ob 9. uri predpoldne.

V to ek 18. sept. ob 8. uri zajutra začne redni pouk.

Baron Appel na smrtni postelji. — General topništva bar. Appel ki je bil kakor znano civilni vojaški poveljnik v Bosni in Hercegovini in ki stanuje sedaj v Gradišču pri svoji sestri g. Ernestini vdovi pl. Claricini-Dörnpacher je nevarno obolel in so zdravniki izgubili vsako upanje, da bi še ozdravel. Baron Appel ima sedaj 80 let.

Trgovsko-obrtno društvo za Goriško vabi svoje člane, da se uleže jutrajšne narodne slavnosti v Tolminu. Zbirališče ob 6. uri zjutraj na državnem kolodvoru odhod ob 6:20 uri zjutraj z vlakom. Gg. člani dobe društvene znake pred odhodom.

Odbor.

Občni zbor Trgovskega in obrt. društva v Gorici se bo vršil dne 15. t. m. v hotelu „Pri zlatem jelenu“ ob 8. zvečer. Dnevni red po §. 6 društvenih pravil. — Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se bo vršil drugi uro pozneje brez ozira na število navzočih.

Kolesarsko društvo „Gorica“ naznanja, da se vdeleži jutri narodnega slavja v Tolminu. Zbirališče na državnem kolodvoru ob 6. zjutraj odhod z vlakom ob 6:20 do sv. Lucije.

Gg. člani so naprošeni, da se vdeležejo slavnosti v kolesarski opravi in z kolesami.

Prosi obilne udeležbe

o d b o r.

Prepovedano pomnoževanje mleka. — G. Waneck, lastnik znane restavracije „Hinterhof“ se bavi že več let s prodajo mleka, katero so posebno rade kupovalci boljše mestne družine za otroke. Mleko je zadnji čas prevažala na posebnem vozičku v mesto 23-letna Marija Pregel. Bilo ga je vsaki dan od 60—70 l. Zadnji čas pa je došlo g. Wanecku od odjemalcev mleka več pritožb, češ, da ni mleko več tako dobro, kakor je bilo prejšnji čas. G. Waneck je dal preiskati po živinozdravniku svoje krave in živinozdravnik je konstatiral, da so krave popolnoma zdrave Ravno tako so se preprčali koj po molži, da je mleko popolnoma dobro. Ni preostalo drugega, nego misliti na to, da kvari mleko omenjena Marija Pregel med prevažanjem v mesto. In res je bilo tako. Gosp. Waneck ki je omenjena svojo služabnico nasledoval po dveh svojih zapornikih, se je kmalu prepričal, da se je Marija Pregel, ko je peljala mleko v mesto vsaki dan med potjo

ustavila pri nekem vodnjaku in tam v vsako posodo mleka dolila po par litrov vode. Denar pa, katerega je dobila za večjo množino mleka si je Pregel pridržala. Zaradi tega je g. Waneck naznanil vso zadevo sodišču, ki bode proti nelepi spekulantini postopalo kazenskim potom.

Električni tramvaj v Gorico. — Sčasoma dobimo električni tramvaj. Te dni se je že sklenila med mestno upravo in med nekim konzorcijem, katerega člani so goriški meščani, neka pogodba, vsled katere je dobil omenjeni konzorcij koncesijo za napraviti električnega tramvaja od postaje južne železnice pa do postaje bohinjske železnice in sicer po Fran Josipovem tekališču po Verdijevem tekališču po Šolski ulici, čez Travnik po Gosposki ulici, po Kornju in po dotični dovozni cesti, katero napravijo na postaji bohinjske železnice.

Prodal je najdeno uro tuk. urarju g. Hieketu 13-letni Ivan Štrukelj iz Šempasa. Prodal jo je za 6 K. Zaradi tega so ga pa v četrtek aretirali. Po kratkem zaslisanju so ga za sedaj sicer izpustili, a poklican bode spet na sodnijo, kjer mu bodo povedali, da se morajo najdene stvari vrniti onemu, ki jih je izgubil in ako ni tega mogoče storiti, kjer ni znano, kdo bi bil izgubil najdeno reč, mora se pa ista izročiti policiji ali kjer iste ni, kakor n. pr. v Šempasu, pa domačemu županstvu, ki potem na primeren način javno pove, da se pri njem nahaja izgubljen reč. Kdor tega ne stori, se postopa proti njemu prav tako, kakor proti vsem drugim, ki si po krivici prilaste tuje blago. Tako bodo torej povedali mlademu Štruklju in ga tudi kaznovali, kolikor se sme še take mlade fante kaznovati.

Aretirali so v sredo 57-letnega postopača Ivana Cekada iz Jelšan. Ta človek je preživel dve tretjini svojega življenja v ječah in zaporih. Zaprtil je bil vsega skupaj 35 let. Cekada je bil že večkrat izgnan iz Gorice.

Akad. fer. društvo Adrija priredi 9. t. m. ob 4. pop. v ldrskem poljudni predavanji: 1. Dedinsko pravo, kupna pogodba, potojilo in poročilo. (P. Medvešek.) 2. Gospodarski razvoj države s posebnim ozirom na kmečki stan. (J. Medvešek.)

Iz Štanjela nam poročajo: Švedno nobenega znamenja za dež. Huda vročina, kakoršne nismo imeli v tem času, že mnogo mnogo let noče nikakor

odjenjati. Pomanjkanje vode je od dne do dne občutljivejše. Posebno slaba se godi v tem pogledu Kraševcem, kjer primanjkuje vode ljudem in živini. Na polju je vse suho in sparjeno. Zaradi tega pa tudi slaba letina. Primanjkovalo bo živeža ljudem in živini. Res žalosten pogled v bližnjo bodočnost. Da se pomanjkanje vode nekoliko odpomore, jo vozijo s Štanjelske železniške postaje po železnici do bližnjih postaj. Železniška uprava si je namreč priskrbela vodo na Štanjelski postaji s tem, da se je napravil vodovod, po katerem dohaja voda iz Branice s pomočjo parnih sesalk. Že kake tri tedne zaporedoma spravijo po omenjenem vodovodu vsaki dan do 2500 hl vode na Štanjelsko postajo. Vsled tega pa je v Branici jako malo vode po tolmunih, kjer napajajo prebivalci. Dolenje Branice in oni od Lesjakov svojo živino pa tudi pitna voda v izvirkih, iz katerih jo zajemajo ljudje za lastno uporabo je začela že primanjkovati. To pa, skoro gotovo zaradi tega, ker se vsa voda, ki se nabira v strugi, tam kjer se nahajati parni sesalki spravija po vodovodu na Štanjelsko postajo. Zaradi tega so se pa prebivalci Dolenje Branice in oni od Lesjakov pritožili zahtevajoč od

železniške uprave, da jim priskrbi ali pa vsaj da izdatno podpora, da si napravi velik vodnjak, ki bode držal toliko vode, da jo bodo imeli dovolj zase in za živino, ko nastane spet tako velika suša kakoršna je letos in bode železnica rabila za se in za Kraševce toliko vode, kakor letos. Zahteva Braničarjev in njih sosedov Lesjačanov se nam zdi popolnoma opravičena in jo bodo morali na pristojnem mestu tudi uvaževati.

Samomor učenjaka. — V sredo se je usmrtil v Devinu in s cer v hotelu g. Plesa, vsenčilščni profesor na Danaju g. Lačovik Boltzman.

„Bralno društvo“ v Sv. Jurju ob Ščavici je jurjevškega rojaka vel. g. F. Hrašovec, v. pok. sodnika v Gradcu, povodom njegove 85-letnice imenovalo svojim častnim članom.

Cesar na potu v Dalmacijo. — V ponedeljek 10. t. m. ob 7. uri 50 min. zvečer se odpelje cesar z Dunaja. V torek 11. t. m. ob 8. uri 40 min. se pripelje cesar v Divačo, kjer se ustavi 10 minut. V Divači ga pozdravita tržaški

(Dalje na četrti strani.)

* * * * *

Za novo šolsko leto

priporoča knjigarna

G. WOKULAT

v Gorici,

nove in že rabljene šolske knjige

katere ima v svoji zalogi, kakor tudi

vse šolske potrebščine.

* * * * *

Blago najboljšje vrste   Zaloga res velikanska

„Krojaška zadruga“, Gorica,
Via Signori 7.

Za

jesenski - zimski

čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi in zalogi nad vse

krasne novosti

modnega blaga:

modne volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

PERILO

za

opreme nevesti,

kakor tudi za hotele in restavracije, za zavode itd. itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prtji, serviette, brisalke, žepni robei po tvorniškkih cenah.

Cene stalne.

Postrežba poštena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite s Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberite, ki se lahko meri s vsako, tudi najmodernejšo te stroke, naj si bo v cenah kakor tudi v izbornosti blaga.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilješim s spoštovanjem

T. Hribar.

Konkurenca izključena   Blago vedno sveže

cesarski namestnik princ Hohenlohe in sežanski okrajni glavar Rebek ter bodo cesarju predstavljeni zastopniki oblastev iz okolice. Gotovo bodo cesarja pozdravljale tudi zastave. Merodajne faktorje v okolici sežanski opozarjamo, naj pazijo, da se s slovensko zastavo tu ne bo tako ravnalo, kakor se je pri otvoritvi nove železnice. Iz Pulja se cesar odpelje v torek ob 3. uri popoldne. V sredo 12. t. m. ob 8. uri zjutraj priplovejo ladje pred Vis, kjer se cesar peš poda na pokopališče k spomeniku l. 1866 v pomorski bitki padlih vojakov. Ob 1. uri popoldne se pripelje cesar k otoku Melada, kjer se prično pomorske vaje.

Napad na Sokole na Reki. — Z Reke poročajo: V torek je dospelo na Reko, potujé v Dalmacijo in na Crnogoro, okolo 700 Sokolov Čehov in Hrvatov, da se tukaj vkrcajo. Pred kolodvorom se je zbrala velika množica ljudstva. Dočim so reški Hrvatje pozdravili Sokole z navdušenjem, so Italijani žvižgali. Ko so prišli Sokoli, grede na parnik, mimo kavarne „Evropa“, je začelo italijansko občinstvo metati na Sokole kamenje, kroznike in butilke. Padel je iz kavarne tudi en strel. En Sokol je bil tudi ranjen. Tedaj pa so Čehi in Hrvatje pobrali kamenje in razbili šipe kavarne ter pognali Italijane v beg. Potem so Sokoli odkorakali na parnik, ki je odplul.

Italijanski listi in za njimi tudi nemški, kateri gre posebno na roko uradni korespondenčni urad, skušajo navaliti vso krivdo na Sokole. Za to pa polnijo svoja predala z največjimi lažmi, molče pa, o divjem počenjanju italijanske druhali, ki je razsajala po mestu in obmetavala poslopja, kjer se nahajajo hrvaška društva. Da ne bi bilo nastopilo vojskstvo, prišlo bi bilo gotovo do hudega boja med Sokoli in med reškimi italijanaši, katerim slednjim bi se bila prav huda godila, da niso vojaki branili Hrvatov bližnjega Sušaka ugod na Reko, ko so hoteli priti Sokolom na pomoč. Število ranjenih je še precejšnje. Nekateri trdijo, da je bilo ranjenih nad 50 oseb in nekatere celo prav močno.

Zaradi napade na Sokole na Reki vlada v okolici Reke med hrvatskim prebivalstvom in posebno pa v Sušaku veliko razburjenje. Istotako vlada tudi po Dalmaciji in posebno v Zadru veliko razburjenje. Bati se je povsod novih izgrediv in burnih demonstracij. V Zader je prišlo več Hrvatov iz okolice, ki so demonstrativno korakali po mestu. Ko so pa ti odšli iz mesta, so Italijani, ki so se prej poskrili, dobili zopet korajžo ter so s kamenjem napadli Prodanovo hrvatsko tiskarno.

Načelnik avstrijskega generalnega štaba v nevarnosti. — Pri velikih vojaških vajah v Šleziji, katerih se je udeležil tudi naš cesar, se je v ponedeljek izpodrsnilo konju, na katerem je jahal načelnik avstrijskega generalnega štaba graf Beck, ko je hotel prekoračiti neki potok. Konj je bil nakrat v vodi, seboj pa je potegnil Becka, ki se je do glave potopil v vodi. Beckovi spremljevalci so hitro posegli vmes, ter se je posrečilo, da je Beck dosegel obrežje kjer je takoj zasedel drugega konja in brez presledka nadaljeval z vodstvom vojaške vaje.

Vojaške vaje v Šleziji. — Vojaške vaje v Šleziji, katerih se je udeležil tudi naš cesar so se izvršile vzlic hude vročine brez posebnih neprilik. Vaj se je udeležilo 63.500 mož. Obolelo pa jih je med vajami več ali menj le 470, torej le kakih 7 na vsak tisoč. Cesar je izdal dnevno povelje v katerem hvali vojake.

Naš cesar je o priliki vojaških vaj v Šleziji daroval mestu Tešin in sicer za razne svrhe 20.000 K. V sredo ob 1. uri in toliko minut pop. pa se je cesar ob navdušenih ovacijah prebivalstva povrnil na Dunaj.

Vihar na Španskem. — V sredo je divjal v okolici Madrida grozen vihar. Več brzojavnih prog je bilo pretrganih. Na več mestih je razdejana tudi železnica. — Poškodovanih je bilo tudi več oseb.

Shod štrajkoveev razgnan. — Štrajkujoči delavci premogovnika v Petrozsenyju na Ogrskem so proti prepovedi oblastnih imeli shod, in ker se niso odzvali pozivu, da se razidejo, je vojaštvo razgnalo množico. Pri tem je bilo ranjenih več oseb, med temi dve smrtonovarno. Red vzdržujejo vojaške patrulje.

Vkraden dinamit. — V noči od 23. do 24. minolega meseca so neznani tatovi v zalogi eksplozivnih snovi pri sv. Nedelji blizu Labina ukradli 20 kg. dinamita.

Ponarejeni 20kronski bankovci krožijo po Celju. Ponarejeni sicer niso dobro, a vendar tako, da se jih s pravimi lahko zamenja, če se dobro ne pazi. Spozna se jih po sledečem: Osnovna barva je nekoliko temnejša, kakor pri pravih bankovcih, ženski glavi sta na obeh straneh slabo izdelani in pretemno srafirani, tako da sta podobni cigankam ali zamorkam; barva je mesto lepo rdeče taka kakor žgane opeke. Slabo izdelani so tudi angelji in pa številke serij na ogrski strani.

Dražbeni razglas.

Občinski lov davčne občine Medana v sodnijskem okraju Kormin odda se dne 11. septembra 1906. ob 9. uri predpoldnem v prostorih c. kr. okr. glavarstva v Gradišću na javni ustmeni dražbi v zakup za dobo 8 let in sicer do 30. aprila 1914. Vzklicna cena je določena na 100 kron.

Učenca za trgovino

sprejme takoj

J. Zornik — Gorica.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na ogln novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

V dekliškem domu

se učenke sprejmejo na stanovanje, katere razne goriške šole obiskujejo. Prilika za učenje raznih tujih jezikov, godbe in ročnega dela. Dobro nadzorstvo. Pri nizki ceni dobra hrana, lepo in prostorno stanovanje. Natančneje se izve pri gospej

Mariji Drašler

Via Trigemina št. 12.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrške države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo po 5%

z 1 $\frac{1}{8}$ % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Franc Podberšič

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta št. 17.

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

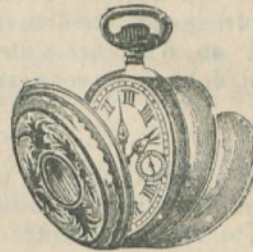
bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

Z malim kapitalom si lahko zagotovi dober zaslužek z razpečavanjem žganja v manjši meri oziroma z ustanovitvijo male žgane-kuhe v svrhu destilacije žganje in likerjev. Navodila in potrebna pojasnila so brezplačno. — Dopise na „Lukrativ“ št. 127 anončna ekspedicija Edvard Brann. Dunaj I. Rotenturnstr. 9.

Najnovejša iznajdba novega stoletja.

Samo 2 gl. 55 kr velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna ura z znamko System-Rosko, f P. t., ki teče 36 ur, z minutnim kazalom, bliščeča, lepa in natančno idoča s 3-letno garancijo. (Eleg. urna verižica in 5 nakitov se zastonj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in je vsak rizik izključen. Pošilja se le proti povzetju, ali naprej poslanemu denarju:

M. J. Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage en gross, Krakau Oest. Dietschg. 73, St. Sebastiansgasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.

Ilustrovani cenik ur in zlatnine gratis.

Zastopniki se iščejo.

Slične anocene so ponarejene.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

Pri naročitvi 10 žepnih ur se pošlje 1 gratis.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega napravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakobu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošle se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.